

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО I ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя Г. Крънчева Тропчева

Членове: Николай Николов
Бетина Б. Бошнакова

при участието на секретаря Рени Ив. Атанасова
като разгледа докладваното от Николай Николов Въззивно частно
наказателно дело № 20221100600271 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК, вр. чл. 250, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НПК.

С разпореждане, постановено на 29.06.2021 г. по НЧХД № 5343/2021 г. по описа на Софийски Районен съд – Наказателна колегия, 102 състав, на осн. чл.250,ал.1,т.1, вр. с чл.24,ал.5, т.2, вр. с чл.81,ал.1, изр.1 от НПК, е прекратено наказателното производство по делото.

СГС първоначално е бил сезиран с молба от частния тъжител Г.С., по която съдът се е произнесъл, като е върнал делото на СРС за изпълнение на задълженията, изхождащи от разпоредбата на чл. 323, ал. 1, т. 1 от НПК.

Видно от разпореждане на съдията- докладчик от 05.10.2021 г. по НЧХД 5343/2021 г. по описа на СРС, указанията на СГС са били изпълнени. Разпореждането, с което е било прекратено наказателното производство е било връчено и на обвиняемите лица. Било е указано на частния тъжител, че следва да внесе уточнения в жалбата си така, както е посочено в определението на СГС по ВНЧД 3332/2021 г.

С нова молба (жалба) СГС е сезиран от частния тъжител Г. А.С.. В последната се излагат твърдения, че незаконосъобразно първоинстанционният съд е прекратил производството по делото. Моли настоящето наказателно производство да се развие пред Софийски градски съд, Наказателно отделение, тъй като Софийски районен съд, според жалбоподателя, „погазва правата му“.

В разпоредително заседание на 16.02.2022 г. въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е приел, че за изясняване на делото не е необходимо събирането на доказателства.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция частният тъжител и жалбоподател – Г.С., редовно призован, не се явява, като същият не изпраща представител.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното разпореждане, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение, като съображенията за това са следните:

Производството пред СРС е образувано по тѣжба от Г. А.С. срещу Г.Н.Г. и Р.Н.Г..

С Разпореждане № 20112439 от 11.05.2021 г., постановено по НЧХД № 5343/2021 г. по описа на Софийски Районен съд – Наказателна колегия, 102 състав, съдията-докладчик е оставил без разглеждане тѣжбата, като е приел, че същата не отговаря на условията на чл.81, ал.1 от НПК. С цитираното разпореждане е дал конкретни указания на частния тѣжител да поправи депозираната частна тѣжба в седем дневен срок. Указанията са били, от една страна, да отстрани подробно описаните в разпореждането неясноти, а от друга да внесе дължимата и задължителна държавна такса.

В дадения от съда срок е депозирана молба от частния тѣжител, в която се излагат хаотични твърдения, касаещи поведение на Г. и Р.Г. спрямо частния тѣжител С.. В молбата си частният тѣжител се позовава на разпоредбата на чл. 83 от ГПК, като счита, че съобразно цитираната норма, същият следва да бъде освободен от държавна такса.

С разпореждане от 29.06.2021 г., постановено по НЧХД № 5343/2018 г., по описа на СРС, НО, 102 състав, първостепенният съд е прекратил наказателното производство по делото, приемайки, че тѣжбата не е приведена в съответствие с изискванията на чл. 81 от НПК, въпреки че на тѣжителя са били дадени конкретни указания. Като основни аргументи за прекратяване на производството съдията-докладчик е посочил, че частният тѣжител не е уточнил съществени факти и обстоятелства относими към твърдяната престъпна дейност. Съдията-докладчик се е спрял и на друг недостатък, а именно, че ЧТ С. не е внесъл и съответната държавна такса, въпреки конкретните указания на СРС в тази поска.

В заключение контролираната съдебна инстанция приема, че в тѣжбата няма описани съставомерни признаци на престъпление, поради което същата не е годна да възбуди наказателно преследване.

В производствата от частен характер функцията на частната тѣжба е да очертае предмета на доказване в следващия наказателен процес от гледна точка на твърдените извършени престъпления и участието на подсъдимия в тях. За да изпълни основното си предназначение, тѣжбата следва да съдържа твърдения относно всички белези на престъплението, за да бъде гарантирано правото на защита на привлеченото към наказателна отговорност лице, иманентен компонент от което е да научи в какво точно престъпление се обвинява /чл. 55, ал. 1, пр.1 НПК/.

След цялостна проверка на допустимостта на тѣжбата по чл. 81, ал. 1 НПК и на законосъобразността на разпореждането за прекратяване на наказателното производство, образувано по нея, въззивният съд прие, че е правилен извода на първостепенния съд за това, че тѣжбата страда от съществени пороци, поради което и не отговаря на изискванията на закона.

В случая от прочита на тѣжбата е видно, че липсват въведени факти относно твърдяната закана по чл. 144, ал. 1 от НК - заявено е, че подсъдимите лица са заплашили тѣжителя. Подс. Г. Г. е заявил, че ще нанесе побой на ЧТ С., а двамата подсъдими заедно изразили намерения да се саморазправят с жалбоподателя. Тези фактически твърдения са недостатъчни да гарантират правото на защита на обвиняемите лица от една страна, а от друга, в този си вид тѣжбата не може да изпълни основното си предназначение да определи предмета на доказване по делото. При това положение законосъобразно СРС е дал указания на тѣжителя да отстрани нередовността на тѣжбата, изчерпателно посочени в разпореждането от 11.05.2021 г.

Въпреки конкретиката на указанията на СРС, С. с молбата си от 10.06.2021 г. обективно не ги е изпълнил, тъй като не е посочил фактически дадености за мястото на

осъществяване на твърдените в тъжбата заплахи.

По отношение на поведението на Р.Г., тъжителят единствено уточнява, че спрямо него въпросното лице и Г. Г. са „осъществили незаконен арест“, без да конкретизира отправените от Р.Г. към него закани.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че процесната тъжба страда и от друг съществен и неотстраним порок, а именно същата не е депозирана в законоустановения шестмесечен преклузивен срок. Видно както от частната тъжба, така и от входяното впоследствие уточнение, Г.С. излага факти и обстоятелства, за подадени от него сигнали до МВР за въпросните деяния, които сигнали са от дати 06.09.2020 г. и 07.09.2020 г. От деловодния печат, с който е заведена частната тъжба, обаче, става ясно, че СРС е сезиран на 07.04.2021 г., т.е. седем месеца след тези дати. В тази връзка липсват твърдения в тъжбата и писменото уточнение за образувани наказателни производства във връзка с въпросните сигнали. Съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НПК, пострадалият разполага с шестмесечен срок да подаде тъжбата си. Срокът се явява преклузивен, като започва да тече от момента, в който същият е узнал за извършване на престъплението. В настоящето наказателно производство се излагат твърдения, че деянията, за които Г.С. подава тъжбата, са извършени в периода 06.09.2020 г. и 07.02.2021 г. Следователно срокът за подаване на процесната частна тъжба се явява изтекъл на 06.02.2021 г. за деянието от 06.09.2020 г. и на 07.02.2021 г.-досежно твърдяното за реализирано инкриминирано поведение на 07.09.2020 г.

Не на последно място, Г.С. не е изпълнил и указанията на контролирания съд относно дължимата държавна такса съгласно Тарифа №1 към Закона за държавните такси, за таксите, събрани от съдилища, прокуратурата. Следствените служби и Министерство на правосъдието. Частният тъжител в допълнителната си молба-уточнение, както и в частната си жалба, с която е сезиран настоящият съдебен състав, релелира доводи, че съобразно разпоредбата на чл. 83 от ГПК не дължи такава такса. Възраженията на С. в тази насока са неоснователни. Това е така, тъй като при наказателните дела от частен характер Законът за държавните такси не предвижда предпоставки за освобождаването на конкретно лице от заплащане на дължимата такса. Независимо от финансовото положение на задълженото лице, законът не предвижда възможност същият да бъде освободен от заплащането на държавна такса. Ето защо и СГС напълно се солидализира с изводите в тази насока на съдията-докладчик при СРС.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че правилно и в съответствие на закона СРС е прекратил производството по делото, а наведените доводи във въззивната частна жалба не се явяват основателни. Всичко посочено води до извод за законосъобразността и обосноваването на постановеното от районния съд разпореждане и налага неговото потвърждаване.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваното разпореждане, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, налагащи неговото изменяване или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Воден от всичко изложено и на основание чл. 250, ал. 4 от НК вр. чл. 334, т. 6 от НПК вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 29.06.2021 г., постановено по НЧХД № 5343/2021 г. по описа на Софийски Районен съд – Наказателна колегия, 10 2 състав, с което на осн. чл.250,ал.1,т.1, вр. с чл.24,ал.5, т.2, вр. с чл.81,ал.1, изр.1 от НПК, е прекратено наказателното производство, водено срещу Г.Н.Г. и Р.Н.Г..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____